

Til Johan og Gyrithe Lemche.

EROTISKE STEMNINGER

(EROTISCHE STIMMUNGEN)

SANG CYKLUS AF ∞ LIEDER CYKLUS VON
EMIL AARESTRUP

MUSIK AF
LUDOLF NIELSEN.

Op. 26.

HEFTE I.

- No. 1. Ved Huset — Am Hause.
- 2. Fjerboldspillet — Das Federballspiel.
- 3. Brønden — Der Brunnen.

HEFTE III.

- No. 7. I Blæsten — Im Wind.
- 8. I Haugen — Im Garten.
- 9. Henrykkelse — Entzücken.

HEFTE II.

- No. 4. Erkendelse — Einsicht.
- 5. Den Sovende — Die Schlafende.
- 6. Tilbageholdenhed — Zurückhaltung.

HEFTE IV.

- No. 10. Grenenes Lyd — Der Zweige Laut.
- 11. Sørgesangen — Der Trauergesang.
- 12. Det sidste — Das Letzte.

EIGENTHUM DES VERLEGERS FÜR ALLE LÄNDER. — PROPRIÉTÉ POUR TOUS PAYS.
AUFFÜHRUNGSRECHT VORBEHALTEN. — DROITS DE REPRÉSENTATION RÉSERVÉS.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

KRISTIANIA. NORSK MUSIK-FORLAG.
(BRØDRENE HALS · WARMUTH · WILHELM HANSEN.)

PARIS.

Dépôtaires exclusifs pour la France
ROUART LEROLLE et Cie.

BRUXELLES.

Dépôtairer exclusif pour la Belgique
J. B. KATTO.

Grenenes Lyd. Der Zweige Laut.

Ludolf Nielsen, Op. 26. Nr. 10.

Andante con dolore.

Hør! Hø - rer du den
Horch! Hö - rest Du es

lan - ge, den smer - te - li - ge To - ne, halv Fløj - te - lyd og
kla - gen in lang - ge - zog - nem To - ne, halv Flø - ten - ton, halv

halv som et Suk i Træ-ets Kro - ne? Ja, det er Kla - ge - rø - sten fra
Seuf - zer, hoch in des Bau - mes Kro - ne? Ja, es ist Klag - ge - stöh - ne der

Gre - ne - ne paa Stam - men, der af en Luf - ning tryk - kes for tæt og pin - ligt sam - men.
Zwei - ge hoch am Stam - me, es pres - set fest der Wind sie und schmerz - lich eng zu sam - men.

p

Hun saa med Ve - mod paa mig, med
 Sie blickt' mich an voll Weh - mut, und

mp *p*

mf

tun - ge Blik, og lag - de sin Haand paa Lil - lie - Pan - den i det hun langsomt sag - de:
 hoff - nungs - los - sem Seh - nen und presst' die Hand zur Schlü - fe, das Au - ge feucht von Trä - nen:

mf

p

Nej, det er To, som bøj - e med Magt sig mod hin - an - den, men kla - gen - de og
 Nein, es sind Zwei, die macht - voll sich zu ein - an - der nei - gen, doch hoff - nungslos und

p

mp *p*

haab - lø - se kan ej naa hin - an - den.
 kla - gend, weil nie sie sich er - rei - chen.

mp *p* *mp* *pp*

Sørgesangen. Der Trauergesang.

Ludolf Nielsen, Op. 26. Nr. 11.

Lento e mesto.

pp *p*

Dag - gry var det,
Ta - ges-grau - en,

Dæm - rings-ti - den, der hvor Nat og Dag sig mø - der,
Dämm'-rung war es, wo sich Tag und Nacht be - rüh - ren;

cresc. *mp*

end - nu brænd-te Lam - pen stil - le, end var al - ting tyst og
noch er-strahl-te still die Lam - pe, nir - gend Le - ben noch zu

cresc. *mp* *p*

ø - de. Og sit Ho - ved op fra Pu - den
spü - ren. Und ihr Haupt hob still em - por vom

p *pp*

rej-stehun, det skøn-ne Ho-vedomhvis Hals i sød For-vir-ring Lok-ker-ne sig dun-kelt
 Pfuh-le sie, und stumm sielauschte um den schönen Hals die Lo-cken üp-pig sich und dun-kel

p *cresc.*

sno-e-de. Skuf-fes jeg? hvad el-ler er det
 bausch-ten. Täusch'ichmich! Hör'vonder Kirche

mp *cresc.*

Sang fra Kir-ken, jeg fornem-mer? Hvil-ket Kor som Sal-me-to-ner. Hvil-ke
 Lieder nichtichsanft er-klingen? Welch ein Chor wie Psalmen-tö-ne. O, wie

pp

kla-re re-ne Stem-mer! Lyt-ten-de i-mod min Skul-der, hunden
 lieb-lichtönt das Sin-gen! Lauschendhieltan mei-ne Schul-tern sie die

p *pp*

ble - ge Pan - de tryk - ked, nys af Bru - de - krands - Ro - ser,
 blei - che Stjrn ge - drü - cket, jüingst noch von des Brautkranz' Ro - sen,

nu af Dø - dens Per - ler smyk - ket. Og jeg greb de mat - te Hæn - der:
 nun von To - des - per - len ge - schmü - cket. Ich er - griff die mat - ten Hän - de:

Nej, du skuf - fes ej, mit Ø - re og - saa kan fra Ga - dens Dyb - de,
 Nein, Dein Ohr hat nicht ge - tro - gen, ich auch hör' es; durch die Luf - te

Stem - mer - ne, Cho - ra - len hø - re. Fød - sels - fe - sten hos en Gen - bo
 kommt der hol - de Sang ge - zo - gen. Heil' - ge Tauf' ist's bei dem Nach - barn,

hel - lig - holdt af un - ge Dren - ge, lod de gla - de Me - lo - di - er
und die jun - gen Kna - ben sin - gen. Schö - ne fro - he Me - lo - di - en

gen - nem Mor - gen - luf - ten træn - ge. Ak jeg vid - ste det langt bed - re!
durch die stil - le Luft sich schwin - gen. Ach, ich wuss - te es ja bes - ser!

Dyb og al - vers - fuldvar Klan - gen. For en Dø - en - de i Nat - ten, hæ - ve - de sig
Tief underst schwæb't es her - nie - der. Ei - ner Ster - ben - den zum Ab - schied klan - gen sanf - te

Sør - ge - san - gen.
Trau - er - lie - der.

Det sidste. Das Letzte.

Andante tranquillo.

Ludolf Nielsen, Op. 26. Nr. 12.

Hun kun-de ik - ke ta - le, kvalt var den hul - de
Sie. konn - te nicht mehr re - den, die Stim - me' war er -

Røst, men mi - ne Hæn - der greb hun og tryk - te til sit Bryst. Og med æ -
stickt, doch mei - ne Hän - de hielt sie an ih - re Brust ge - drückt. Und mit er -

the - risk Glim - ren, vidt - - aab - ne lang - samt faldt paa mig de bru - ne
hab' - nem Glan - ze auf mir ihr Au - - ge ruht, und was da - rin ge -

Øj - ne, til - stod al - ting, Alt: Jeg hø - rer kun til Jor - den, til
schrie - ben, ver - stand ich, ach, so gut: Ich haf - te an der Er - de, der

Him - len hø - rer Du, dø der - for ik - ke En - gel, O dø blot ik - ke
 Him - mel win - ket Dir, Du darfst nicht ster - ben, En - gel, nur jetzt geh' nicht von

mf *dim*

nul! Men Øj - ne - ne stod stil - le, med de - res sto - re Blik, og
 mir! Die Au - gen stan - den stil - le, ver - weht des Å - tems Spur, des

p

Dø - dens dy - be Tavs - hed, var alt det Svar jeg fik.
 To - des tie - fes Schwei - gen ward mir als Antwort nur.

pp *pp* *mp* *p*

Kun Dø - dens dy - be Tavs - hed, var alt det Svar jeg fik.
 Des To - des tie - fes Schwei - gen ward mir als Antwort nur.

pp *ppp* *pp* *ppp* *morendo*